

«On võluvõim sul,
operett,
su külluse miljööül,
kus šampust juuakse kui
vett
ja keegi ei käi tööül.»

Nüü algab üks laul uuest operetist «Kaks kevadpäeva ehk kõike ei saa programmeeerida». Selles operetis juuakse šampanjat tõsi küll ainult ühes pildis ja ei saa ka öelda, et keegi tööül ei käiks: tegelased on teadlased ning filmi- ja (opereti-)teatritöötajad. Muusika on Isaak Dunajevskilt, peamiselt populaarsest filmist «Kevad», samast ka süžee. Näidendiks töötlased selle moskvalased J. Kostjukovski ja M. Slobodskoi. Priit Aimla tõlkes ja Georgi Ansimovi lavaredaktisioonis sai operett oma lõpliku kuju, milles on tunduvalt kahandatud jantlikkust ja tugevdatud karakterite psühholoogilist tõepära. Teravmeelsest naljast pole küll puudust. Intriig põhineb tuntud komöödiavõttel: kaks inimest on omavahel täiesti sarnased, neid mängib üks näitleja. Muidugi peab see olema võimekas näitleja, ja kui Vene NFSV rahvakunstnik Georgi Ansimov, keda meie publik tunneb Miljutini opereti «Neiud ärevil» režissöörina, valis «Kahe kevadpäeva» esilavastuseks «Estonia» teatri, mõtles ta Helgi Sallole.

Mida arvab Helgi Sallo ise tööst matemaatiku Irina Nikitina ja operetinäitlejatari Veera Satrova kaksikrolliga? «See pole just mu kõige raskem osa, üks raskemaid aga küll. Pipi nõudis suuremat vastupidavust, «La Man-

cha» Aldonza oli psühholoogiliselt raskem. Uues rollis on mul hea mängida selle üht poolt. Veerat, kes on aval, naivne, ääretult siiras, — nüisuguseid osi on mul palju olnud. Keerulisem on Nikitina, kes peab olema terav, resoluutne, natuke kuiv. Ma ei tunneta veel hästi, kuidas selline naine armub. Kõige raskemad on praegu kiired kostüümivahetused, mida kogu etenduse jooksul on tervelt neliteist. Jõuan nendega hädavaevalt valmis, aga puudu jääb ajast, et mõelda, kumb naine ma parajasti olen ja milleks lavale lähen. See tahab sisseharjutamist, võib-olla umbes kümnendal etenduseil tuleb kõik välja.

Muusikaliselt pole osa raske. Mulle meeldib väga, kuidas lavastaja taotleb, et muusikanumber kasvaks alati välja ja situatsioonist: peab jääma mulje, et muusika hakkab kõlrama sellepärast, et sõnadest jääb väheks. Georgi Ansimov teeb huvitavalt tööd, nagu «Neiud ärevil» lavaletoomiselgi.

Toredad on ballettmeister Leonid Taube seatud tantsud ja see, et ta nõuab tantsimist osa karakteris.»

Satrova — Nikitina kaksikrolli mängib ka Sirje Puura, kelle arengut proovide käigus lavastaja rõõmuga tunnustas: «Tal on olemas kõige vajalikum omadus, mis eristabki tõelist näitlejat halvast näitlejast — ta oskab laval mõelda.»

Tegelasi on uues lavastuses palju, huvitavaid karaktereid samuti. Kandvais osades on Voldemar Kuslap, Väino Puura, Illart Orav, Hans Miilberg,

Külalislavastaja jag

Helgi Sallo Veerana.

Gunnar Vaidla foto

Arvo Laid, Neeme Kuningas, mid Melanie Kaarma. Dirigeerib Peeter Saul, kellele see lavastus on teatridebüüt.

Dekoratsioonid kavandas Moskva kunstniku Pjotr Kirillovi põhikonstruktsiooni alusel Lembit Roosa, kostüü-

Esietendus on kavandatud 10. APRILLIKS.

MERIKE VAITMAA

„Ohtuleht“, 8. IV '98